

Leveranser av bränsle till havs i vissa fall

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås att det införs vissa särskilda bestämmelser om flyttningar av beskattat bränsle för proviantering till havs. Förslagen innebär att den som får ett godkännande av Skatteverket även fortsättningsvis kan få återbetalning av skatt vid leveranser av vissa bränslen med fartyg för förbrukning i skepp utanför Sverige på motsvarande grunder som enligt nuvarande bestämmelser. Det föreslås vidare en möjlighet att i dessa fall inte använda förfarandet för beskattade varor.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2023 vad gäller ansökan om godkännande och i övrigt den 13 februari 2023.

Innehållsförteckning

Promemorians huvudsakliga innehåll	2
1 Lagtext	4
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	4
1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	7
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	9
1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	10
2 Bakgrund och gällande rätt	11
3 Särskilda bestämmelser för flyttning av beskattat bränsle för proviantering i vissa fall.....	12
4 Personuppgiftsbehandling	17
5 Konsekvenser	20
6 Författningskommentar	21
6.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	21
6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet.....	24
6.3 Övervägandena finns i avsnitt 4.Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi	25
6.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).....	26

1 Lagtext

Förslag till lagtext.

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1994:1776) om skatt på energi ska införas fyra nya paragrafer, 8 kap. 4–7 §§ och närmast före 8 kap. 4 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

Särskilda bestämmelser vid flyttning av beskattat bränsle för proviantering i vissa fall

4 §¹

Godkännande för särskild hantering av proviantering till havs får ges en sökande som

1. i sin verksamhet är avsändare för sådan flyttning som avses i 5 §, och

2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att ges ett sådant godkännande.

Ett godkännande enligt första stycket får gälla för en viss tid eller tills vidare. Godkännandet ska avse verksamhet på ett eller flera angivna fartyg.

Skatteverket beslutar i fråga om godkännande enligt första stycket efter särskild ansökan.

5 §²

Den som har ett godkännande enligt 4 § behöver inte använda förfarandet för beskattade varor när beskattat bränsle flyttas från en

¹ Tidigare 4 § upphävd genom 2001:518.

² Tidigare 5 § upphävd genom 2001:518.

plats i Sverige till ett annat EU-land ombord på ett fartyg för att i det andra EU-landet tas emot för förbrukning i skepp.

Första stycket gäller endast för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a och endast om godkännandet enligt 4 § omfattar det fartyg som används för flyttningen.

Om bränsle som omfattas av en flyttning som påbörjats med stöd av första stycket flyttas via det andra EU-landet till en plats i Sverige omfattar undantaget hela flyttningen av bränslet.

6 §

Den som har fått ett godkännande enligt 4 § ska löpande bokföra flyttningar för vilka undantaget i 5 § tillämpas.

7 §

Godkännande enligt 4 § får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännandet inte längre finns,

2. bränsle för vilket undantag enligt 5 § har tillämpats används för annat ändamål utanför Sverige än som följer av 5 § första stycket eller flyttningen av bränslet på annat sätt inte sker i enlighet med godkännandet,

3. den som har godkänts inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 § tredje stycket,

4. den som har godkänts inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),

5. den som har godkänts begär det.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 8 kap. 4 § och i övrigt den 13 februari 2023.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 12 § lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:61 *Föreslagen lydelse*

2 kap.

12 §

Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, godkända skatteupplag, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt samt lagen (2022:000) om alkoholskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar om godkända lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och lagen om tobaksskatt samt uppgifter och handlingar om registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Uppgifter och handlingar ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat om de avser

1. godkända lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

2. registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

3. registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt, eller

4. den som är godkänd enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna enligt 4 b kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi, 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om tobaksskatt eller 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om alkoholskatt, den förenklade administrativa

referenskoden enligt 4 e kap. 3 § tredje stycket lagen om skatt på energi, 8 kap. 4 § tredje stycket lagen om tobaksskatt eller 8 kap. 4 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2023.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 d kap. 1 § och 9 kap. 10 c § lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för lydelsen enligt lagen (2022:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:61 Föreslagen lydelse

4 d kap.

1 §

Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattat bränsle flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

2. omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

3. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattat bränsle ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Bestämmelser om vissa undantag från första och andra styckena finns i 8 kap. 5 §.

9 kap.

10 c §

Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land för att användas där, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

Första och andra styckena får även tillämpas av den som godkänts enligt 8 kap. 4 § i fråga om skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a för vilket undantag enligt 8 kap. 5 § har tillämpats. Den som begär återbetalning ska då även visa att bränslet är avsett att användas för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål eller att skatt har betalats i det andra EU-landet.

1.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs att 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244) i stället för lydelsen enligt lagen (2022:000) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2021/22:61 *Föreslagen lydelse*

41 kap.

3 §

Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering,

4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,

5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,

6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller lagen (2022:000) om alkoholskatt,

7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,

9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,

10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,

11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt.

12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.

2 Bakgrund och gällande rätt

Generella bestämmelser om förfarandet vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor, bl.a. vissa bränslen, finns i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet. Utöver punktskattedirektivet regleras beskattning inom EU av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan kallat energiskattedirektivet.

Under 2019 beslutade Europeiska unionens råd om rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet. Direktivets genomförande kräver vissa ändringar i svensk lagstiftning. Regeringen beslutade mot den bakgrunden den 18 november 2021 propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61).

För att förbättra förutsättningarna för kontroll av flyttningar av beskattade varor och samtidigt underlätta för de aktörer som hanterar sådana varor införs genom nya punktskattedirektivet nya förfaranderegler för flyttningar av beskattade varor. De nya bestämmelserna innebär att förfarandet med anmälan till Skatteverket och förenklade ledsagardokument i pappersformat ersätts med en hantering i det datoriserade systemet, EMCS.

Skatteverket anförde i sitt remissvar över den promemoria som föregick nämnda proposition att införandet av EMCS och bestämmelserna om att den mottagningsrapport som upprättas i EMCS ska utgöra underlag för återbetalning av skatt kan få konsekvenser för vissa svenska företags möjligheter att få återbetalning av svensk skatt. Detta gäller exempelvis flyttningar från Sverige av olja i bunkerfartyg till annat EU-lands havsterritorium där oljan levereras till andra fartyg. Regeringen bedömde att vad Skatteverket anförde i denna del inte medförde någon ändring av förslagen i den propositionen.

Bränsle som används för förbrukning i fartyg när fartyget inte används för privat ändamål omfattas av skattefrihet. Denna skattefrihet grundas på artikel 14 i energiskattedirektivet. Skattefriheten uppnås i lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, på olika sätt beroende på situationen. Bestämmelser om avdrag finns i 7 kap. LSE, bl.a. bestämmelser i 7 kap. 1 § 4 och 5 LSE om avdrag för skatt på bränsle som har tagits emot för förbrukning i vissa fartyg. Dessa bestämmelser gäller endast för vissa bränslen. I 8 kap. LSE finns bestämmelser om skattebefriade förbrukare. Bestämmelser om återbetalning av skatt finns i 9 kap. LSE, bl.a. bestämmelser i 9 kap. 3 § LSE om återbetalning av skatt på bränsle som någon har förbrukat i fartyg i vissa fall.

Om bränslet flyttas till ett annat EU-land för att där användas för förbrukning ombord på fartyg för skattebefriat ändamål finns i dag bestämmelser om återbetalning i nuvarande 9 kap. 10 § LSE. Genom de ändringar som i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar föreslås träda i kraft den 13 februari 2023 med anledning av det nya punktskattedirektivet ändras förutsättningarna för återbetalning av skatt avseende bränsle som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE som har flyttats

till ett annat EU-land. För att återbetalning ska medges måste bränslet ha flyttats under förfarandet för beskattade varor och återbetalning får ske efter mottagandet av en mottagningsrapport (eller alternativt bevis) inom det förfarandet.

3 Särskilda bestämmelser för flyttning av beskattat bränsle för proviantering i vissa fall

Förslag: Flyttningar av beskattat bränsle från en plats i Sverige till ett annat EU-land ombord på ett fartyg där bränslet i det andra EU-landet ska tas emot för förbrukning i skepp ska i vissa fall få ske utan användande av det nya förfarandet för beskattade varor.

För att flyttning ska få ske krävs att aktören är godkänd av Skatteverket. Godkännande ska ges om den sökande är avsändare för sådana flyttningar och denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att ges ett sådant godkännande. Ett godkännande ska kunna återkallas. Ett sådant beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte annat anges i beslutet. Revision enligt skatteförfarandelagen får göras hos den som har ansökt om godkännande. Den som är godkänd ska löpande bokföra flyttningar för vilka förfarandet för beskattade varor inte har använts.

Nuvarande möjligheter till återbetalning av skatt ska kvarstå.

Lagändringarna ska träda i kraft den 13 februari 2023. Bestämmelsen om godkännande ska dock träda i kraft den 1 januari 2023.

Skälen för förslaget: Bränsle, vilket släppts för konsumtion i Sverige, används i vissa fall för proviantering till havs, s.k. bunkring. Detta innebär att bränslet tas ombord på ett fartyg i en svensk hamn för att från detta fartyg till havs levereras till andra fartyg för förbrukning ombord på dessa. Leveransen från bunkringsfartyget kan ske på såväl svenskt vatten som utanför detta. De fartyg som tar emot bränslet för förbrukning ombord är i många fall utländska skepp vilka endast tillfälligt passerar platsen där bunkringen sker på väg mot en hamn i ett annat land. Om skeppet ligger, och bunkringen därmed sker, på ett annat EU-lands vatten sker formellt en flyttning av bränslet till det landet innan det tas ombord på skeppet. I den situationen riskerar det dock att medföra stora praktiska svårigheter att uppfylla de krav på varje enskild flyttning som följer av tillämpningen av det nya förfarandet för beskattade varor, t.ex. att flyttningen ska ske till en certifierad eller tillfälligt certifierad mottagare och att varje flyttning ska anmälas i förväg i det datoriserade systemet EMCS (för mer bakgrund kring det nya förfarandet se prop. 2021/22:61). Som nämnts ovan utgör mottagningsrapporten från EMCS efter den 13 februari 2023 grunden för återbetalning av skatt för varor som flyttas till annat EU-land. Det föreligger därmed en risk att det när de nya bestämmelserna införs, blir svårt att praktiskt uppnå den skattefrihet för fartygsbränsle som används

för annat än privat ändamål som följer av energiskattedirektivet vid en sådan proviantering.

En möjlighet att uppnå skattefriheten skulle kunna vara att den som förbrukar bränslet själv ansöker om återbetalning för bränslet. Såsom konstaterades i propositionen Inköp av bränsle och alkohol utan punktskatt, m.m. (prop. 2000/01:118 s. 100) skulle det dock med all sannolikhet medföra betydande problem för de oljebolag som i dag är verksamma på denna marknad när det är fråga om leveranser till passerande fartyg. Ofta finns det möjlighet att skaffa bränsle till skeppet i ett annat land, där skattefriheten medges direkt och man kommer då att undvika att köpa bränsle från en leverantör från Sverige. I den propositionen föreslås därför bl.a. de nuvarande bestämmelserna om avdrag för bränsle som tas emot för förbrukning i skepp som finns i 7 kap. 1 § första stycket 4.

Sammantaget bedöms det finnas skäl att överväga om det är möjligt att vidta åtgärder för att säkerställa att den avsedda skattefriheten även praktiskt kan åtnjutas. Den leverans som sker från bunkringsfartygen utgör en leverans till fartyg för förbrukning i dessa. I nya punktskattedirektivet finns en särskild bestämmelse som ger medlemsstaterna möjlighet att vad gäller det som i direktivet benämns ”furnering för fartyg och luftfartyg” behålla nationella bestämmelser avseende undantag för sådan furnering till dess att rådet har antagit unionsbestämmelser om detta (artikel 49 i nya punktskattedirektivet). Motsvarande bestämmelse finns i nuvarande punktskattedirektiv (artikel 41) och ligger till grund för de bestämmelser om proviantering av punktskattepliktiga varor som finns i bl.a. lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. Bakgrunden till direktivets specialbestämmelse får bedömas vara att sådana leveranser i stor utsträckning ger upphov till situationer där de normala bestämmelserna inte passar in.

I detta fall är det fråga om en situation där skattefrihet ska föreligga enligt artikel 14 i energiskattedirektivet, såväl i Sverige som i andra EU-länder. Bränslet ska således enligt unionslagstiftningen inte beskattas i det EU-land där själva leveransen till fartyg för förbrukning ombord sker.

Sammantaget bedöms det rimligt att, med stöd av den möjlighet som finns för medlemsstaterna enligt artikel 49 i nya punktskattedirektivet, genom särskilda bestämmelser i vissa fall behålla den möjlighet till återbetalning som i dag finns för bränsle som har flyttats till ett annat EU-land för att där förbrukas för det skattebefriade ändamål som det är i fråga om här och undanta flyttningarna från de nya förfarandekrav som föreslås i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61).

Vid proviantering av alkohol- och tobaksvaror medges tillstånd för proviantering av Tullverket enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg. Tillstånd medges den som bedriver verksamhet ombord på fartyget eller luftfartyget om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden eller omständigheterna i övrigt bör beviljas ett sådant tillstånd. Den som innehar ett tillstånd får ta emot varor utan skatt. Avdrag medges den upplagshavare som levererar varorna till tillståndshavaren.

Att utvidga detta förfarande till att även omfatta leverans av bränsle för proviantering skulle innebära ett avsteg från nuvarande förfarande vid leverans av bränsle. Det bedöms även medföra vissa svårigheter att

avgränsa och bedöma effekterna av en sådan ändring. Det bedöms därför lämpligare att i stället föreslå att särskilda bestämmelser införs i LSE som bibehåller den nuvarande möjligheten till återbetalning vid flytt av bränslet till ett annat EU-land och underlättar den praktiska hanteringen.

De särskilda bestämmelser som föreslås bör av kontrollskäl utformas snävt och begränsas till de situationer som i första hand bedöms medföra behov av särskild hantering. Det bör även vara möjligt att kontrollera att bestämmelserna tillämpas endast i avsedda situationer. Mot denna bakgrund föreslås att endast aktörer som har fått ett godkännande av Skatteverket ska kunna hantera bränsle enligt vad som föreslås nedan. .

Bestämmelserna om särskild hantering av viss proviantering till havs föreslås endast avse sådant bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a LSE, dvs. eldningsolja, dieselbrännolja fotogen m.m. som har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C. Dessa bränslen bedöms vara de bränslen där sådan bunkring som här är i fråga normalt förekommer och där det bedöms motiverat att de särskilda bestämmelserna ska kunna tillämpas. Det föreslås vidare att endast leveranser till sådana stora fartyg vilka normalt endast passerar leveransplatsen ska omfattas av möjligheten till särskild hantering av viss proviantering till havs. I LSE görs en uppdelning mellan skepp, vilka är fartyg över en viss storlek, och båtar (se 1 kap. 6 § LSE). Det föreslås att endast skepp enligt definitionen i LSE ska omfattas av de särskilda bestämmelserna. Mindre fartyg, t.ex. båtar med tillstånd till fiske, bedöms normalt kunna ta ombord sitt bränsle i hamn (eller på svenskt vatten).

För att medges godkännande för särskild hantering av viss proviantering till havs föreslås även krävas att aktören i fråga bedriver verksamhet som innebär att den är avsändare av sådana flyttningar som beskrivits ovan. Vidare föreslås att det ska krävas att den som ansöker om godkännandet med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att ges ett sådant godkännande. Detta krav motsvarar vad som gäller såväl enligt LSE för godkännande som t.ex. upplagshavare eller registrerad varumottagare som enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg för beviljade av tillstånd för proviantering. Det kan antas att den som ansöker om godkännande i många fall redan är godkänd som upplagshavare och därmed har genomgått en lämplighetsprövning i samband med det godkännandet.

Ett godkännande föreslås gälla på en viss tid eller tills vidare. Den som regelbundet flyttar bränsle på sådant sätt som nämnts ovan kan därmed få ett godkännande tills vidare. Detta underlättar såväl för aktören som för Skatteverket. För att ytterligare underlätta Skatteverkets kontroll föreslås att godkännandet ska avse verksamhet på ett eller flera angivna fartyg. Det fartyg som avses är då det fartyg, det s.k. bunkringsfartyget, på vilket bränslet tas ombord i hamn för att flyttas till den plats där det sedan tas ombord på skepp för förbrukning ombord.

En möjlighet till revision hos den som ansökt om godkännande föreslås införas i 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen (2011:1244). En sådan möjlighet till revision föreligger i dag enligt nämnda bestämmelse för den som ansökt om godkännande enligt LSE som t.ex. skattebefriad förbrukare eller aktör inom uppskovsförfarandet.

För att möjliggöra kontrollen och säkerställa att godkännandet inte missbrukas bör det även införas en möjlighet att återkalla godkännandet.

Ett godkännande föreslås därför få återkallas om förutsättningarna för godkännandet inte längre finns. Återkallelse föreslås även få ske om den som är godkänd inte sköter sig genom att bränsle för vilket de särskilda bestämmelserna har tillämpats används för annat ändamål utanför Sverige än som omfattas av bestämmelserna eller flyttningen av bränslet på annat sätt inte sker i enlighet med bestämmelserna. Det kan t.ex. handla om att aktören tillämpar bestämmelsen på en flyttning av bränsle som sker med annat fartyg än som omfattas av godkännandet eller om bränslet vidarelevereras för andra ändamål än förbrukning i skepp på det sätt som beskrivs ovan. På motsvarande sätt som t.ex. godkännande som skattebefriad förbrukare enligt 8 kap. LSE eller tillstånd till proviantering enligt lagen om proviantering föreslås återkallelse även få ske om den som är godkänd inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen eller inte fullgör sina skyldigheter att löpande bokföra flyttningar (se vidare nedan om krav på bokföring). Återkallelse föreslås även få beslutas om den som är godkänd begär det. Ett beslut om återkallelse föreslås gälla omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för andra återkallelser enligt LSE, t.ex. återkallelse av godkännande som upplagshavare eller skattebefriad förbrukare. Genom en sådan bestämmelse säkerställs att godkännandet inte fortsätter att användas för flyttningar i skatteundandragande syfte.

Bestämmelser om överklagande av beslut enligt LSE finns i 12 kap. LSE. Skatteverkets beslut i ärenden om godkännande och återkallelse av godkännande kommer att omfattas av bestämmelserna om överklagande i 12 kap. 9 § första stycket LSE (i lydelsen enligt prop. 2021/22:61). Något behov av ytterligare reglering i detta avseende bedöms inte föreligga.

En flyttning av beskattat bränsle till ett annat EU-land som sker inom ramen för godkännandet föreslås inte behöva ske genom det nya förfarandet för beskattade varor som fr.o.m. den 13 februari 2023 ska tillämpas vid flyttningar av beskattade varor till, från eller via andra EU-länder enligt nya 4 d kap. LSE (jfr prop. 2021/22:61). I stället föreslås att det införs ett krav på att den som är godkänd löpande ska bokföra flyttningar som omfattas av godkännandet och för vilka undantaget från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor tillämpas.

För att undantaget från kravet på att använda förfarandet för beskattade varor ska få tillämpas ska det vara fråga om en flyttning där beskattat bränsle (av det slag som angetts ovan) flyttas från en plats i Sverige till ett annat EU-land ombord på ett fartyg för att i det andra EU-landet tas emot för förbrukning i skepp. För att möjliggöra att ev. resterande bränsle i bunkringsfartyget flyttas tillbaka in i Sverige får undantaget även utnyttjas när bränsle för vilket flyttningen påbörjats enligt bestämmelsen ovan därefter åter förs in i Sverige.

I lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter, förkortad LPK, finns vissa bestämmelser om kontroll av flyttningar av energiprodukter. Enligt 1 kap. 6 § LPK (i lydelsen enligt prop. 2021/22:61) får, såvitt här är intressant, en punktskattepliktig vara flyttas endast om de krav i fråga om förenklad administrativ referenskod och registrering som följer av LSE är uppfyllda. Eftersom en flyttning som sker inom ramen för ett sådant godkännande som föreslås ovan inte behöver ske genom det nya förfarandet för beskattade varor kan den omständigheten att en sådan flyttning sker utan

förenklad administrativ referenskod och utan registrering av avsändaren och mottagaren inte anses innebära att flyttningen sker i strid med 1 kap. 6 § lagen. Något behov av ytterligare reglering bedöms inte föreligga. För att flyttningen inte ska anses vara i strid med 1 kap. 6 § LPK är det givetvis en förutsättning att det föreligger ett gällande godkännande och att flyttningen uppfyller de krav som uppställs i de nya bestämmelserna (t.ex. i fråga om bränsleslag och att flyttningen sker ombord på ett fartyg som omfattas av godkännandet).

Om bränsle har flyttats till ett annat EU-land inom ramen för godkännandet och möjligheten att inte använda förfarandet för beskattade varor har tillämpats föreslås att den nuvarande möjligheten att ansöka om återbetalning av skatten på bränslet ska kvarstå. De bestämmelser om återbetalning som finns i nuvarande 9 kap. 10 § LSE kommer genom ändringarna som föreslås i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61) att delas upp så att bestämmelser om bränslen som avses i 1 kap. 3 a § LSE kvarstår i 9 kap. 10 § LSE och bestämmelserna vad avser andra bränslen flyttas till nya 9 kap. 10 c §. För att möjligheten att ansöka om återbetalning i de fall som avses i denna promemoria ska kvarstå föreslås att det i den nya 9 kap. 10 c § införs en bestämmelse som anger att bestämmelserna i paragrafen även fortsättningsvis ska få tillämpas för bränsle som flyttats enligt de särskilda bestämmelserna som föreslagits ovan.

Enligt nuvarande bestämmelser (i 9 kap. 10 och 10 b §§ LSE) ska den som ansöker om återbetalning, utöver vissa andra krav, även visa att skatt betalats i mottagarlandet eller att bränslet är avsett att användas i mottagarlandet för ett där skattebefriat ändamål. Detta krav finns inte kvar i nya 9 kap. 10 c § LSE. Det föreslås dock att vid en ansökan om återbetalning i det fall som här är aktuellt ska, utöver de krav som annars gäller enligt bestämmelsen, alltså krävas att det visas att bränslet är avsett att användas för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål eller att skatt har betalats i det andra EU-landet. Ett skäl till detta är att energiskattedirektivet ger utrymme för medlemsstaterna att begränsa skattefriheten för fartyg till t.ex. endast fartyg i internationell trafik och transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Skattefriheten förutsätter även att det inte är fråga om förbrukning för privat bruk. Även om de leveranser till skepp som här är i fråga normalt får antas uppfylla samtliga dessa aspekter kan det inte uteslutas att det i något fall skulle kunna förekomma att bränslet levereras i en sådan situation att det inte utgör ett skattebefriat ändamål i det andra EU-landet. Om en sådan situation skulle förekomma bör i stället, liksom i dag, krävas att det visas att skatt har betalats i det andra EU-landet innan återbetalning medges.

Ett exempel kan illustrera hur bestämmelserna är tänkta att tillämpas. En aktör bedriver verksamhet med bunkerfartyg. Aktören har medgett ett godkännande enligt de nya bestämmelserna. Bränsle tas ut från ett skatteupplag och skattskyldighet inträder därvid för upplagshavaren. Bränslet levereras sedan som beskattat bränsle till ett bunkringsfartyg som omfattas av aktörens godkännande. Från bunkringsfartyget levereras en del av bränslet ombord på skepp på svenskt vatten. Därefter flyttar sig bunkringsfartyget utanför svenskt vatten för att leverera bränsle till ett passerande skepp som befinner sig på danskt vatten. Undantaget från förfarandet för beskattade varor innebär att aktören inte behöver anmäla

flyttningen från Sverige i EMCS innan flyttningen påbörjas. I stället tas flyttningen upp i aktörens löpande bokföring. För det bränsle som levererades utanför Sverige kan återbetalning efter de föreslagna ändringarna sökas enligt nya 9 kap. 10 c § LSE. När leveransen har skett till det passerande skeppet återstår en mindre mängd bränsle i bunkringsfartygets tank. Bunkringsfartyget återvänder till svenskt vatten med detta bränsle. Även denna flyttning omfattas av undantaget från förfarandet av beskattade varor. Det resterande bränslet levereras till skepp eller båtar inom Sverige. För det bränsle som levereras i Sverige före eller efter flyttningen utanför Sverige sker ingen ändring i denna promemoria utan på samma sätt som i dag kan avdrag göras av upplagshavaren enligt bestämmelserna i 7 kap. 1 § 4 och 5 LSE om kraven för detta är uppfyllda. Annars finns på samma sätt som i dag en möjlighet för den som förbrukar bränslet (om denne inte är skattebefriad förbrukare) att ansöka om återbetalning enligt 9 kap. 2 § LSE.

De lagändringar som föreslås i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61) träder huvudsakligen i kraft den 13 februari 2023. Ikraftträdandet av de lagändringar som föreslås ovan har ett sådant nära samband med dessa att de bör träda i kraft vid samma tidpunkt. Det föreslås därför att lagändringarna ska träda i kraft den 13 februari 2023.

För att underlätta för aktörerna och för Skatteverket föreslås dock att bestämmelsen om godkännande ska träda i kraft redan den 1 januari 2023. Detta möjliggör för Skatteverket att i god tid före ikraftträdandet av de nya reglerna pröva ansökningar om godkännande.

Lagförslag

Förslaget innebär införandet av nya 8 kap. 4–7 §§ LSE samt ändringar i 4 d kap. 1 § och 9 kap. 10 c § LSE och i 41 kap. 3 § skatteförfarandelagen i lydelsen enligt prop. 2021/22:61. Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2023 i fråga om 8 kap. 4 § LSE och i övrigt den 13 februari 2023.

4 Personuppgiftsbehandling

Förslag: Uppgifter och handlingar hos Skatteverket rörande godkännande att tillämpa de särskilda bestämmelserna vid flyttning av beskattat bränsle för proviantering i vissa fall ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Bedömning: Den personuppgiftsbehandling som förslagen i denna promemoria ger upphov till är förenliga med EU:s dataskyddsförordning. Bortsett från den gallringsbestämmelse som föreslås är den befintliga regleringen tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket .

Skälen för förslaget och bedömningen: Förslaget i avsnitt 3 innebär att den aktör som avser att flytta beskattat bränsle till fartyg utanför Sverige kan ansöka om ett godkännande hos Skatteverket om aktören vill ha möjlighet att tillämpa den särskilda hanteringen vid proviantering till

havs som föreslås. En sådan ansökan kommer som utgångspunkt att avse juridiska personer. Det kan dock inte uteslutas att det i något fall skulle kunna avse en fysisk person som agerar i yrkesmässig verksamhet. Skatteverket kan för en sådan person komma att behöva behandla namn, personnummer, adress- och kontaktuppgifter, uppgifter om verksamheten samt uppgiven grund för ansökan.

Det står därför klart att förslaget kan ge upphov till en sådan personuppgiftsbehandling som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan kallad EU:s dataskyddsförordning. EU:s dataskyddsförordning är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer. Dataskyddsförordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. För Skatteverkets personuppgifts-behandling i beskattningsverksamheten finns lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet som innehåller bestämmelser som kompletterar EU:s dataskyddsförordning. Förutom vid behandling av personuppgifter om enskilda personer gäller vissa bestämmelser i lagen även vid behandling av uppgifter om juridiska personer (se 1 kap. 1 § andra stycket).

Möjligheten att ansöka om godkännande innebär en möjlighet att få undantag från det krav som annars skulle ha gällt för den som vill flytta beskattat bränsle mellan EU-länder att registreras som certifierad avsändare och certifierad mottagare. Godkännandet innebär en möjlighet att tillämpa vissa särskilda bestämmelser. För att denna förmån inte ska missbrukas krävs att Skatteverket har möjlighet till kontroll. Den behandling av personuppgifter som sker hos Skatteverket till följd av ansökan om godkännande är nödvändig för att systemet ska fungera. Den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen är att den är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning (artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning). Den aktuella grunden för behandlingen är vidare fastställd i den nationella rätten på det sätt som krävs enligt artikel 6.3 i EU:s dataskyddsförordning. Den rättsliga grunden är fastställd i förordningen (2017:154) med instruktion för Skatteverket och LSE.

De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning. Uppgifterna är antingen sådana som relaterar till verksamheten eller nödvändiga identifikations- och kontaktuppgifter. Vid en avvägning mellan den registrerades personliga integritet och behovet av att personuppgiften behandlas anses behandlingen vara proportionerlig.

Av 1 kap. 4 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet framgår att uppgifter bl.a. får behandlas för att tillhandahålla information som behövs hos Skatteverket för fastställande av underlag för samt bestämmande, redovisning, betalning och återbetalning av skatter och avgifter (punkt 1), revision (punkt 4) och tillsyn samt lämplighets- och tillståndsprövning och annan liknande prövning (punkt 5). Av 2 kap. 2 § framgår vidare att i beskattningsdatabasen får uppgifter behandlas om personer som omfattas av

verksamhet enligt 1 kap. 4 § 1–9. I 2 kap. 3 § och i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet finns bestämmelser om vilka uppgifter som får behandlas i beskattningsdatabasen. Den behandling av uppgifter som förslagen i denna promemoria ger upphov till hos Skatteverket i beskattningsdatabasen är tillåten enligt de angivna bestämmelserna. Förslaget medför dock att det behöver göras en följdändring i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Enligt huvudregeln i 2 kap. 11 § ska uppgifter och handlingar i beskattningsdatabasen, om inget annat anges i 12 §, gallras senast sju år efter utgången av det kalenderår då den beskattningsperiod som uppgifterna och handlingarna kan hänföras till gick ut. Ändringen innebär att uppgifter och handlingar hos Skatteverket med anledning av en ansökan om godkännande enligt ovan i stället ska gallras från beskattningsdatabasen sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat. Det är motsvarande tid som gäller enligt 2 kap. 12 § andra stycket samma lag för motsvarande uppgifter om bl.a. godkända upplagshavare och registrerade varumottagare enligt LSE. Anledningen till att det är nödvändigt att lagra uppgifterna under denna tid är att det i efterhand, särskilt vid omprövning, ska vara möjligt att kontrollera vilka uppgifter som legat till grund för ett beslut. Omprövning kan bli aktuellt upp till sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Eftersom det därefter kan bli fråga om rättslig prövning i domstol bedöms det finnas behov av att lagra uppgifterna ytterligare en tid efter detta. Uppgifterna kan därför inte gallras tidigare än sju år efter utgången av det kalenderår då återkallelse av godkännande skett. En sådan bestämmelse bedöms därmed vara förenlig med principen om lagringsminimering i artikel 5.1 e i EU:s dataskyddsförordning.

Sammanfattningsvis görs bedömningen att den personuppgiftsbehandling som förslagen i denna promemoria ger upphov till är förenlig med EU:s dataskyddsförordning. Bortsett från de ändringar som föreslås i lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet bedöms den befintliga regleringen på personuppgiftsområdet vara tillräcklig för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske vid Skatteverket med anledning av förslagen. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling.

De lagändringar som föreslås i avsnitt 3 föreslås träda i kraft den 13 februari 2023. Den föreslagna ändringen i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet föreslås dock av författningstekniska skäl träda i kraft den 1 mars 2023.

Lagförslag

Förslaget medför ändring i 2 kap. 12 § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet. Lagändringen träder i kraft den 1 mars 2023.

5 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

De offentligfinansiella effekterna till följd av de ändrade skattereglerna har vid tidigare aviseringar av förslagen beräknats i enlighet med Finansdepartementets beräkningskonventioner. Beräkningarna har gjorts i ikraftträdandeårens priser och volymer.

Syfte och alternativa lösningar

Förslaget syftar till att säkerställa att den skattefrihet för fartygsbränsle som följer av energiskattedirektivet i praktiken går att uppfylla efter den 13 februari 2023. I avsnitt 3 beskrivs en alternativ lösning som består av att utvidga nuvarande bestämmelser i lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg och varför den lösningen inte har valts. Alternativet att inte genomföra ändringen skulle medföra betydande svårigheter för berörda aktörer.

Förslaget bedöms vara förenligt med EU-rätten då det bedöms omfattas av de möjligheter till nationella undantag som följer av artikel 49 i nya punktskattedirektivet.

Offentligfinansiella effekter

Förslaget säkerställer att den skattefrihet för fartygsbränsle som i dag följer av energiskattedirektivet i praktiken ska gå att uppfylla även efter den 13 februari 2023. Förslaget bedöms därmed inte få några offentligfinansiella effekter.

Effekter för företag och enskilda

Endast ett fåtal företag bedöms beröras av förslaget. Förslaget innebär att den som i dag bedriver sådan verksamhet som avses i de nya bestämmelserna och som vill utnyttja de förenklningar som de nya bestämmelserna möjliggör behöver ansöka om ett godkännande av Skatteverket. Godkännandet kan dock medges tills vidare vilket innebär att företag som regelbundet genomför flyttningar inte behöver inkomma med en ny ansökan för varje flyttning. Den som innehar ett godkännande behöver löpande bokföra flyttningar som sker enligt de nya bestämmelserna. Detta får dock anses utgöra en förenkling i förhållande till det krav på att anmäla varje flyttning i EMCS vilket annars skulle gälla.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslaget innebär att Skatteverket behöver hantera ansökningar om godkännande enligt de nya bestämmelserna och kontroll av efterlevnaden. Det bedöms dock endast vara fråga om ett fåtal aktörer vilka kan antas i de flesta fall redan vara godkända som upplagshavare. Förslaget kan även medföra behov av framtagande av blanketter och viss IT-utveckling. Det bedöms finnas ett visst behov av särskilda informationsinsatser med

anledning av förslaget men då förändringarna bedöms beröra endast ett fåtal aktörer bedöms dessa vara begränsade. Ändringarna sammanfaller vidare med de mer omfattande ändringar på samma område som sker med anledning av propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61). Informationsinsatserna bör därför kunna samordnas med dem som föranleds av nämnda proposition. Tillkommande kostnader för Skatteverket ska hanteras inom befintliga ekonomiska ramar. Förslaget bedöms inte påverka antalet mål eller på annat sätt påverka arbetsbelastningen i förvaltningsdomstolarna och inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

Övriga effekter

Förslaget bedöms inte få påverkan på den ekonomiska jämställdheten, sysselsättningen, miljön, integrationen, brottsligheten eller den kommunala självstyrelsen.

6 Författningskommentar

6.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

8 kap.

Särskilda bestämmelser vid flyttning av beskattat bränsle för proviantering i vissa fall

4 § Godkännande för särskild hantering av proviantering till havs får ges en sökande som

- 1. i sin verksamhet är avsändare för sådan flyttning som avses i 5 §, och*
- 2. med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att ges ett sådant godkännande.*

Ett godkännande enligt första stycket får gälla för en viss tid eller tills vidare. Godkännandet ska avse verksamhet på ett eller flera angivna fartyg. Skatteverket beslutar i fråga om godkännande enligt första stycket efter särskild ansökan.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om godkännande för särskild hantering av proviantering till havs.

Av första stycket framgår att godkännande får ges sökande som uppfyller två krav. Enligt första punkten ska sökanden i sin verksamhet vara avsändare för sådan flyttning av bränsle som avses i 5 §. I andra punkten finns vidare ett krav på lämplighetsprövning. Rekvisiten för lämplighetsprövning ”om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig att ges ett sådant godkännande” motsvarar de rekvisit som gäller för t.ex. aktörer inom uppskovsförfarandet (upplagshavare och registrerade varumottagare) enligt LSE, skattebefriade förbrukare enligt 8 kap. 1 § LSE och vid tillstånd enligt 7 § lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg. Det innebär dock inte att prövningen avseende de olika

aktörerna ska vara (jfr prop. 2009/10:40 s. 164). Det ligger i sakens natur att lämplighetsprövningen kan behöva vara mer omfattande vid t.ex. ett godkännande av den som avser att vara upplagshavare än för den som ansöker om godkännande enligt nu aktuell bestämmelse.

I *andra stycket* anges att ett godkännande ska gälla för en viss tid eller tills vidare. Godkännandet ska avse verksamhet på ett eller flera angivna fartyg. De fartyg som avses är därvid de fartyg ombord på vilka bränslet flyttas för att levereras till ett skepp.

Av *tredje stycket* följer att Skatteverket beslutar om godkännande efter särskild ansökan.

5 § Den som har ett godkännande enligt 4 § behöver inte använda förfarandet för beskattade varor när beskattat bränsle flyttas från en plats i Sverige till ett annat EU-land ombord på ett fartyg för att i det andra EU-landet tas emot för förbrukning i skepp.

Första stycket gäller endast för bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a och endast om godkännandet enligt 4 § omfattar det fartyg som används för flyttningen.

Om bränsle som omfattas av en flyttning som påbörjats med stöd av första stycket flyttas via det andra EU-landet till en plats i Sverige omfattar undantaget hela flyttningen av bränslet.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om att den som har ett godkännande för särskild hantering av proviantering till havs inte behöver använda det förfarande för beskattade varor som följer av 4 d kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE i vissa fall vid flyttning av beskattat bränsle för proviantering.

Av *första stycket* följer att möjligheten att inte använda förfarandet för beskattade varor förutsätter att det är fråga om att bränsle flyttas från en plats i Sverige till ett annat EU-land ombord på ett fartyg för att i det andra EU-landet tas emot för förbrukning i skepp. Med att bränslet ”tas emot för förbrukning i skepp” avses detsamma som vid tillämpning av avdragsbestämmelserna i 7 kap. 1 § första stycket 4 LSE (den bestämmelsen behandlas t.ex. i prop. 2000/01:118 s. 100–101). Möjligheten till undantag förutsätter således att bränslet faktiskt levereras till det skepp där förbrukningen ska ske. Om bränslet skulle tas i land i ett annat EU-land, eller levereras till någon annan än det skepp där bränslet ska förbrukas, t.ex. till annat bunkerfartyg, är bestämmelsen inte längre tillämplig. Flyttningen är då inte längre en flyttning som omfattas av undantaget och förutsättningarna för återbetalning av skatten i nya 9 kap. 10 c § tredje stycket LSE föreligger inte längre. En definition av skepp finns i 1 kap. 6 § LSE

I *andra stycket* finns ytterligare två villkor för att möjligheten att inte använda förfarandet för beskattade varor för en viss flyttning ska vara tillämplig. För det första ska det vara fråga om sådant bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a LSE, dvs. eldningsolja, dieselbrännolja fotogen m.m. som har försetts med märk- och färgämnen eller ger mindre än 85 volymprocent destillat vid 350°C. För det andra måste avsändaren godkännande för särskild hantering av proviantering till havs enligt 4 § omfatta det fartyg som används för flyttningen.

Enligt 4 d kap. 1 § andra stycket LSE ska även flyttningar via ett annat EU-land till en plats i Sverige omfattas av förfarandet för beskattade varor.

Det *tredje stycket* innebär dock ett undantag för bränsle som ingår i en sådan flyttning som påbörjats med stöd av första stycket, och som därefter via det andra EU-landet flyttas till en plats i Sverige. Undantag från kravet att använda förfarandet för beskattade varor omfattar i ett sådant fall hela flyttningen. Detta kan t.ex. bli aktuellt om det fartyg som används för flyttningen endast levererar en del av det bränsle som finns ombord utanför Sverige och därefter återvänder till Sverige för att på svenskt vatten leverera resterande bränsle.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

6 § Den som har fått ett godkännande enligt 4 § ska löpande bokföra flyttningar för vilka undantaget i 4 § tillämpas.

Av paragrafen, som är ny, följer att den som har fått ett godkännande löpande ska bokföra flyttningar för vilka undantaget i 5 § tillämpas. Om aktören även avsänder flyttningar för vilka förfarandet för beskattade varor tillämpas behöver dessa flyttningar inte tas upp i denna bokföring. Eftersom det är fråga om flyttningar bör det framgå bl.a. när och var flyttningarna börjat, med vilket fartyg bränslet har flyttats och till vilket skepp bränslet har levererats.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

7 § Godkännande enligt 4 § får återkallas om

- 1. förutsättningarna för godkännandet inte längre finns,*
- 2. bränsle för vilket undantag enligt 5 § har tillämpats används för annat ändamål utanför Sverige än som följer av 5 § första stycket eller flyttningen av bränslet på annat sätt inte sker i enlighet med godkännandet,*
- 3. den som har godkänts inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 § tredje stycket,*
- 4. den som har godkänts inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244),*
- 5. den som har godkänts begär det.*

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser om återkallelse av godkännande.

I *första stycket* anges på vilka grunder ett godkännande får återkallas. Enligt första punkten får godkännandet återkallas om förutsättningarna för godkännandet inte längre föreligger, t.ex. därför att den som är godkänd inte längre bedriver sådan verksamhet som godkännandet avser. Av andra punkten följer att godkännandet får återkallas om bränsle för vilket undantag enligt 5 § har tillämpats används för annat ändamål utanför Sverige än som följer av 5 § första stycket eller flyttningen av bränslet på annat sätt inte sker i enlighet med godkännandet. Exempel på situationer som avses med detta är att bränsle, trots att flyttningen med tillämpning av 5 § har påbörjats utan att anmälas i EMCS, levereras till annat fartyg än skepp eller att bränslet fraktas ombord på ett annat fartyg än sådant som omfattas av godkännandet. Den tredje punkten innebär att godkännandet kan återkallas om den som är godkänd inte fullgör sina skyldigheter enligt 6 § att löpande bokföra flyttningar för vilka undantaget tillämpas. Enligt fjärde punkten får godkännandet återkallas om den som är godkänd inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen. Slutligen får

godkännandet enligt femte punkten återkallas om den som är godkänd begär det.

Av *andra stycket* följer att ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet. Detta motsvarar vad som gäller för andra återkallelser enligt lagen, t.ex. återkallelse av godkännande som upplagshavare eller skattebefriad förbrukare.

Skatteverkets beslut i ärenden om godkännande enligt 4 § och återkallelse av godkännande enligt 7 § omfattas av bestämmelserna om överklagande i 12 kap. 9 § första stycket LSE (i lydelsen enligt prop. 2021/22:61).

Övervägandena finns i avsnitt 3.

6.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

2 kap.

12 § Uppgifter och handlingar som avser

1. revision ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då revisionen avslutades, och

2. fastighetstaxering ska gallras tolv år efter utgången av det taxeringsår som uppgifterna eller handlingarna kan hänföras till.

Uppgifter och handlingar om godkända upplagshavare, registrerade varumottagare, tillfälligt registrerade varumottagare, registrerade avsändare, godkända skatteupplag, certifierade mottagare, tillfälligt certifierade mottagare, certifierade avsändare, tillfälligt certifierade avsändare, registrerade distansförsäljare och tillfälligt registrerade distansförsäljare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt samt lagen (2022:000) om alkoholskatt ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då aktören avregistrerades.

Uppgifter och handlingar ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat *om de avser*

1. godkända lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar *eller* lagen om tobaksskatt,

2. registrerade mottagare och registrerade EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik,

3. registrerade distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt, *eller*

4. *den som är godkänd enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.*

Uppgifter och handlingar som avses i 4 a § ska gallras tio år efter utgången av det kalenderår då de meddelanden som är kopplade till den administrativa referenskoderna enligt 4 b kap. 4 § tredje stycket lagen om skatt på energi, 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om tobaksskatt eller 5 kap. 4 § tredje stycket lagen om alkoholskatt, den förenklade administrativa referenskoderna enligt 4 e kap. 3 § tredje stycket lagen om skatt på energi, 8 kap. 4 § tredje stycket lagen om tobaksskatt eller 8 kap. 4 § tredje stycket lagen om alkoholskatt eller annan sammanhållande identifikationsuppgift senast ändrades.

I paragrafen regleras vissa undantag från huvudregeln i 2 kap. 11 § om när Skatteverket ska gallra uppgifter och handlingar som behandlas i beskattningsdatabasen.

Tredje stycket arbetas om redaktionellt och utformas som en punktlista. De första tre punkterna motsvarar nuvarande bestämmelser. I fjärde punkten införs en bestämmelse om att även uppgifter och handlingar om godkännande enligt nya 8 kap. 4 § LSE ska gallras sju år efter utgången av det kalenderår då godkännandet blev återkallat.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

6.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 d kap.

1 § Förfarandet för beskattade varor ska användas när beskattat bränsle flyttas till eller förs in från ett annat EU-land om inte flyttningen

1. omfattas av undantag från skatt enligt 2 kap. 12 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning,

2. omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning, eller

3. utgör distansförsäljning enligt 4 c kap. 1 § eller motsvarande bestämmelser i destinationsmedlemsstatens lagstiftning.

Förfarandet för beskattade varor ska även användas när beskattat bränsle ska flyttas till en plats i Sverige via ett annat EU-land.

Bestämmelser om vissa undantag från första och andra styckena finns i 8 kap. 5 §.

I paragrafen anges de grundläggande bestämmelserna om när förfarandet för beskattade varor ska användas.

I *tredje stycket*, som är nytt, införs en upplysning om att det finns bestämmelser om undantag från första och andra stycket i 8 kap. 5 § LSE.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

9 kap.

10 c § Om skatt har betalats i Sverige för annat bränsle än som omfattas av 1 kap. 3 a § och bränslet därefter flyttats till ett annat EU-land för att användas där, ska Skatteverket efter ansökan besluta om återbetalning av skatten.

Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att bränslet har förts ut ur landet.

Första och andra styckena får även tillämpas av den som godkänts enligt 8 kap. 5 § i fråga om skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a för vilket undantag enligt 8 kap. 5 § har tillämpats. Den som begär återbetalning ska då även visa att bränslet är avsett att användas för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål eller att skatt har betalats i det andra EU-landet.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning för bränslen som inte avses i 1 kap. 3 a § när dessa flyttas till ett annat EU-land. Bestämmelserna motsvarar delvis nuvarande 9 kap. 10 och 10 b §§.

Av *tredje stycket*, som är nytt, följer att bestämmelserna om återbetalning i första och andra styckena även får tillämpas av den som

godkänts enligt 8 kap. 4 § LSE, i fråga om skatt på bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 a LSE för vilket undantag enligt nya 8 kap. 5 § LSE har tillämpats. Detta trots att bränslet i det fallet är ett sådant bränsle som avses i 1 kap. 3 a § LSE. Den som begär återbetalning ska då, utöver vad som följer av andra stycket, även visa att bränslet är avsett att användas för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål eller att skatt har betalats i det andra EU-landet. Leveranser till skepp utgör normalt leveranser som är avsedda för ett i det andra EU-landet skattebefriat ändamål. Om det i något fall skulle vara fråga om att leveransen inte avser ett skattebefriat ändamål, t.ex. därför att den sker i ett skepp som används för privat bruk eller för att det andra EU-landet har någon inskränkning i tillämpningsområdet för undantaget för fartygsbränsle, gäller dock kravet på att visa att skatt har betalats i det andra EU-landet.

Av 41 kap. 2 § första stycket 4 skatteförfarandelagen (2011:1244) följer att Skatteverket har möjlighet att besluta om revision för att kontrollera att den som har ansökt om återbetalning av punktskatt har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. I de fall återbetalning söks med stöd av den nu aktuella bestämmelsen kan den löpande bokföring som enligt 8 kap. 6 § ska föras av den som innehar ett godkännande enligt 8 kap. 4 § komma att utgöra en del av det underlag som granskas vid en sådan revision.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

6.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:000) om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

41 kap.

3 § Revision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än ett dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering,
4. den som har ansökt om eller är godkänd för F-skatt,
5. sådant ombud för en utländsk beskattningsbar person som avses i 6 kap. 2 §,
6. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:000) om tobaksskatt, eller lagen (2022:000) om alkoholskatt,
7. den som har ansökt om godkännande som registrerad varumottagare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
8. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om skatt på energi eller lagen om alkoholskatt,
9. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt eller lagen om alkoholskatt,
10. den som har ansökt om godkännande som lagerhållare enligt lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar eller lagen om tobaksskatt,
11. den som har ansökt om godkännande som registrerad mottagare eller registrerad EU-handlare enligt lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, och
12. den som har ansökt om godkännande som registrerad distansförsäljare av tuggtobak och övrig tobak enligt lagen om tobaksskatt,

13. den som har ansökt om godkännande enligt 8 kap. 4 § lagen om skatt på energi.

I paragrafen finns bestämmelser om hos vem revision får göras.

I *punkt 13*, som är ny, införs en möjlighet att göra revision hos den som ansökt om godkännande enligt nya 8 kap. 4 § LSE. Därutöver görs en redaktionell ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 3.